

CUVÂNT ÎNAINTE

Pornind de la ideea depărtării de centrul ființei, (Dumnezeu / Divinitate / sursă), fiind factor declanșator al apropierii de extreme, ajungem să înțelegem existența în ansamblu.

Atunci când ajungi în locul unde orice e posibil, te întrebi dacă nu cumva ai ajuns să nu îți mai dorești nimic. Și de aici, începe adevărata trăire sinceră, de aici te poți evalua. Dacă aș putea materializa orice gând, orice stare din viața mea, care ar fi aceea?

Fiind asupra ta, te observi.

Dorința cea mai arzătoare te definește;

Lipsa dorinței te șlefuește.

Acum, există doruri și dorințe

încrederea în suflet, sau în minte.

Suspinul este dorul dorului

iar interesele, dorințele dorinței.

Suspinul, al inimii neînțeleș dor,

interesul, al minții plan urmăritor.

...

De fiecare dată când inima simte dincolo de hotarele și înțelegerea minții, se creează un diston între acestea.

Mintea încadrează, și explică sufletului ceea ce simte. Însă mintea nu poate simți, de aceea habar nu are ce să îi transmită inimii ca fiind real, și se reduce la mecanisme cunoscute și asamblate ad-hoc, din componente deja existente. Mintea nu cunoaște noul, necunoscutul, ea știe tot, află, calculează, găsește, iar dacă nu, concluzionează: Nu poate fi adevărat ce simte inima, de unde? Cum? Trebuie să explic asta...

Iar inima... Inima se închide în fața durității minții și nu înțelege, nu înțelege de ce trebuie să mai simtă, apoi să fie proscrisă de către aceasta...

Astfel, limitele omului sunt definite de ceea ce mintea își poate explica. Mecanism de discernere devenit, în foarte multe cazuri, cenzor al ființei. Și totuși mintea - împreună cu rațiunea - ne sunt esențiale și existențiale, dar atât timp cât înțelegem faptul că limitarea minții nu este și limitarea vieții în sine, a existenței, aceasta fiind eternă, precum sufletul este, nu poate fi limitată de încadrările mentale.

Atunci când timpul prezent este singurul existent, înțeles și adoptat, mintea se supune inimii (sufletului).

Altfel, zburdă și face legea cum știe ea să mențină un echilibru comod și constant, necesar supraviețuirii, în folosul eternității sufletului și a vieții.

Sufletul, nu are timp numărat, nu cunoaște legea finalității, probabil nu este ușor pentru acesta să se conformeze înăuntrul formei umane. Dar o face, și coexistă în această călătorie aleasă.

Este important să conferim sufletului întâietate în manifestare, el fiind primul sosit pe acest plan existențial, din cadrul ființei noastre.

El fiind cel ce construiește structura corpului uman, conform cu misiunea atribuită sau aleasă pentru existența actuală. El fiind reazăm și principiu, ceea ce suntem. Sufletul suntem noi, nu existența efemeră pe pământ. Plecăm la un moment dat, prin moarte, de unde am venit, sau în altă parte. Nu există sfârșit.

A văzut cineva ceva ce se termină fără să se transforme în altceva?

Să luăm exemplul unui cub de gheață. Acesta există fiind înghețat - are viața lui. Îl plasăm într-un ibric, la temperatura camerei, apoi așteptăm transformarea... Aici intervine moartea cubului de gheață și transcendența lui, prin aceasta, schimbându-și starea

din solid, în lichid, în apă. Deci, el nu a încetat să existe. Doar și-a schimbat starea, și probabil majoritatea funcțiilor. Astfel, cubul de gheață este acum apă. Vom pune ibricul cu apa (cubul de gheață) pe aragazul aprins, și vom aștepta transformarea... Din nou intervine moartea apei, aceasta preschimbându-se în aburi, iar aceștia, cu o durată de viață mai scânteietoare, se vor metamorfoza la rândul lor, sau mai degrabă integra în aer, în eter -n.

Iată, observăm moartea ca fiind o trecere, mai degrabă decât un sfârșit. Este esențială și existențială, înțelegerea desfășurării vieții în cadrul ființei umane. Fluxul vieții ne întâmpină existența fie atunci când ne regăsim în unitate și echilibru, sau într-o stare de dezacord și extreme...

Spirit: Conștiință, flux original continuu

Suflet: El este El simte

Minte: Calculează, consiliază, dar nu impune și nici nu exclude sau decide unilateral.

Unitatea dintre acestea este definitorie în călătoria existențială numită viață.

În funcție de gradul de unitate și echilibru în interiorul ființei, se definește caracteristica experiențelor trăite.

Dedicat cunoașterii intuitive și modelat de estetică, acest volum oferă cititorului o abordare mai atentă asupra sufletului, a eternității vieții și fluxului acesteia vital: Iubirea. De asemenea, induce în actual conștientizarea decăderii spirituale, a lipsei bunului-simț, a absenței iubirii sau neconștientizarea verticalității morale.

Îndrumă și îndeamnă către intoleranța și nesupunerea în fața nedreptății și a lipsei iubirii; către un gest de bunăvoință, prin a

iubi tot ceea ce există, tot ceea ce se relevă în existență. Se poate transforma, se poate îmbrățișa și astfel orice rău se topește în bine, în iubire, din lipsa ei. Apoi, din pace și armonie, se acționează în consecință, rezolvând orice problemă corespunzător, conform și demn.

Misiunea acestei opere literare este aceea de a conștientiza importanța conectării Duhului Sfânt cu trupul și mintea, întru conformitatea Sufletului, în cadrul evenimentului etern numit Viață.

Este esențială cunoașterea fluxului vieții: Divinitate / Dumnezeu (în sensul unui tot unitar divizat – Absolut Perfect Compus) – Spirit – Univers – Suflet – Inimă – Minte.

Cartea este realizată pe cuprinsul ultimilor ani, expunând transformarea autorului, de la vârste adolescente, până în prezent. Conținând versuri abstracte, liber cugetătoare, sau stihuri din sfera basmului, revelatoare, edificatoare, consider această lucrare un act de ascendență în propria-mi Conștiință, un salt în sfera Activismului Civic, un romantism atipic, un propriu înțeles al Vieții.

Astfel, exprimând Iubirea în mod artistic, încercând să redau în versuri această minunată stare, definindu-ne viața și fiindu-ne esență, din interiorul ființei mele către exteriorul acesteia, în interiorul ființei cititorului, a apărut acest volum.

Coperta și ilustrațiile sunt parte a unei lucrări proprii, realizată în ulei și tuș, tehnică mixtă, intitulată *Mașina timpului*.

Elementele grafice asamblează și activează, alături de conținutul liric al cărții, mecanismul natural întru ascendență.

Călătoria începe.

- Nu trage sfori, nu te lăsa tras pe sfoară

EverySense

Au fost atâtea clipe-amestecate
Pentru-a ști;
Au fost atâtea umbre-adape,
Din toate ce sunt vii.

Am fost un pion pe table mate,
Am fost și rege pe câmpii;
Țăran cu zeci de mii de coase,
Am fost și prințul din pustii;

O, tu nu mai știi?
În inima blândeții,
Trăiește-o față precum mii-
Sentimente nobile, în suflet- îmi învii.

Ea taina nu își dezvăluie,
La nimeni... Ai să vii?
Să întâlnim cununa-
Emoțiilor ferii.

Venit-am dar la tine
Din lumile în gri;
Unde doar glasul tău,
Învioară sensuri și;

Sunt doar poet sălbatic
Nu știu altfel de-aș fi;

În existențe vaste
Devii una cu astre, și veșnic devii...

De ani și ani străbat-am
Pe drumul presărat-ai
Firimituri de dorul-
De a nu ne rătăci;

Sunt singur într-o lume
În care nu-mi mai vii...
Ești singura din lume,
A mea inimă-o știi.

Surfing

-Unui navigator bun
cu velierul pe ocean-
furtuna va veni-
vântul îl poate risipi-
-Îi trebuie motor
-Pentru a naviga prin dor
skipper de suspin-
pânzele sus se mențin-
-Un bun navigator
velele se-ntind până la nori-
-Știe să privească
către lumea în culori-
-Sufletul său.

-un marinar pescar
Rămâne pe uscat-
-cu gura căscată către neant
Uită de unde a plecat-
Și încotro a navigat-
-nu mai prinde pește
Caută chipul său în valuri-
-uită cine este
Devine oceanul-

Surferul schimbase
pe valul
nu îl mai adâncește
în zone fără idealuri.

Surferul pluteşte
pe valuri
nu ar putea,
fără idealuri.
Surferul
dansează
cu valul
în echilibru, cu idealul.

Echilibrul surferului este nu contra curentului,
Nu întru-acesta, ci asupra-i.
În fiecare zi alegem
Cine am fost, cine suntem, ce devenim.

Nu este cursă, e vindecare.
Oceanul, la ceas de seară
Pe ţărmuri întinde-se plaje,
Chematu-s-ai suflet acordu-mi: Întrebare-

Nimeni să nu mintă
Face să nu doară.
Nimeni nu urăşte -
E lumea ideală

Oare, când ne vor fi copiii
Model de poveste?
Alungarăm rele -
Binele se-aşterne.